

Leergang van Le Roy volgen blijft boeiend

Vanwege de commotie over het beheer van de Le Roy-tuin kwamen gisteren Iris en Mark Vogt – kleindochter en -zoon van bedenker Louis Le Roy – naar Heerenveen om de verhoudingen te herstellen.

TSJOMME DIJKSTRA

Iris en Mark Vogt lopen samen het slingerpad door de tuin af. „Dat ze deze omgehakt hebben, snap ik wel”, zegt Iris Vogt tegen haar broer Mark, wijzend op een knoestige boom. Een eindje verder aan het pad staan ze opnieuw stil. „Je kunt zien dat die niet dood was. Misschien had hij een paar plekken”, houdt Vogt haar broer voor.

Wat voor elke individuele boom de reden was om die om te hakken, kunnen de kleinkinderen van landschapsarchitect Louis Le Roy (1924-2012) natuurlijk niet beoordelen. Zo vaak zijn ze zelf ook niet bij de tuin in Heerenveen; zij woont in Zaandam en hij in Rotterdam. Maar dat gemeentemedewerkers grondig te werk zijn gegaan in de Le Roy-tuin is aan de verse houtsnippers af te zien. „Ik denk dat er even te fors is ingegrepen”, stelt Mark. „Ook op een kleiner niveau. Als je kijkt naar de struiken: die vormen geen bedreiging voor de veiligheid.” Dat de tuin vernield is, gaat hem te ver.

De bom barstte dinsdagavond: stichting Tijd meldde per direct te stoppen met het beheer van de tuin, overdonderd door het snoeiwerk dat de gemeente had uitgevoerd. Tineke Hempenius, voorzitter van het stichtingsbestuur liet al gauw weten niet echt van plan te zijn het beheer van de tuin terug te geven. Het bericht was niet door het bestuur ge-

Iris en Mark Vogt, kleinkinderen van Louis Le Roy, bekijken de 'schade' aan de tuin in Heerenveen. FOTO RENS HOUYENGA

plaatst maar door de beheerders van de tuin, bouwmeester Peter Wouda en het vrijwilligersteam. „Mar we rektifisearje it berjocht net. We sille mei de gemeente yn petear oer hoe't it fierder moat”, zei ze.

De gemeente Heerenveen erkende gisteren dat de communicatie over de onderhoudswerkzaamheden niet goed was gegaan en bood excuses aan. Wethouder Hans Broekhuizen: „Er is een half jaar geleden over gecommuniceerd, van: we moeten er binnenkort weer eens voor een slag doorheen voor dode bomen en overhangende takken. Wat we verzuimd hebben is om nog eens met de vrijwilligers door de tuin te gaan en te zeggen wat er weg moest. Ik denk dat dat de crux is.”

De tuin in Heerenveen-Midden, op een kilometer lange en 20 meter brede strook grond, is vanaf 1965 aangelegd. Dit project was de aanzet

‘Het Le Roy-huis te Oranjewoud als derde parel van de ketting’

tot de Ekokathedraal die Le Roy op een stuk eigen grond in Mildam aanlegde met ladingen klinkers, tegels, trottoirbanden en het restafval van stratenmakers. Het werk aan de tuin gaat tot op de dag van vandaag door. De stichting Tijd werd in 2001 opgericht om het werk voort te zetten.

„Bij ecologisch bouwen is beheer niet het snoeien van planten. We vinden dat je natuur niet moet onderhouden maar begeleiden. Tenzij de veiligheid in het geding is”, stelt Mark. Bij hem is de boosheid over wat er is gebeurd al verdwenen, zegt

hij. „We moeten ervan leren. Elkaar regelmatig in de ogen kijken.” Wethouder Broekhuizen: „We gaan binnenkort om tafel om het te hebben over onderhoud en andere dingen. We zijn even gestopt met de werkzaamheden. Een deel moet eigenlijk nog, maar we gaan eerst in overleg en dan bekijken we hoe het op een nette manier verdergaat.”

Op een locatie als deze, in het hart van de gemeente, moet er altijd veel rekening gehouden worden met de omgeving, weet ook Iris. „Wij zijn hier nu heen gekomen om aan te geven dat als je met elkaar in gesprek gaat, je wel moet weten hoe het eruitziet. Verder kijken we: wat is de leergang en in hoeverre kunnen we die voortzetten. Louis was heel precies. Iemand anders is niet Louis. Ik denk wel dat dat hier precies het knelpunt is geweest.”

Intussen worden de ideeën van Le

Roy op steeds meer plaatsen nagevolgd, ziet ze. „Daar zijn we trots op. In het begin werd hij de gekke, wilde tuinman genoemd. Mensen waren er nog niet klaar voor. Ze dachten: het wordt hier een wildernis. Later zagen ze: daar gebeurt echt wat.”

Na het overlijden van hun moeder vorig jaar zijn Iris en haar broer getreden tot het stichtingsbestuur. „En we zijn de erfgenamen van het huis en de tuin van opa in Oranjewoud”, zegt Mark. Het zou heel mooi zijn om naast de Ekokathedraal in Mildam en de tuin ook dat als een parel te omarmen. Een doelstelling van de stichting is om een kenniscentrum op te richten over ‘ekokathedraal bouwen’. Daarvoor zou Oranjewoud zich goed lenen, meent Mark. „Alle boeken en z'n hele nalatenschap en ideeën en werk zijn nog in Oranjewoud. We zijn bezig partijen bij elkaar te brengen.”